

Jak budują inni?

Domki jednorodzinne, małe osiedla

CORAZ częściej słyszy się głosy, i to w gronie specjalistów, że zbyt powolnie następują u nas w Polsce przeobrażenia dotyczące kształtu architektonicznego zespołów mieszkalnych. A więc dostarczamy, że jesteśmy opóźnieni w stosunku do wielu innych krajów co najmniej o kilkadziesiąt lat.

nie przekrój wszystkiego co robi się i co już zrobiono na całym świecie. Są przykłady z wszystkich kontynentów naszego globu. Na dziesiątkach zdjęć, wykresów i planów zaprezentowano polskiemu czytelnikowi wszystko co godnie jest naśladowania. Nie oznacza to, że mają to być wzorce żywo przeniesione na polski grunt budowlany.

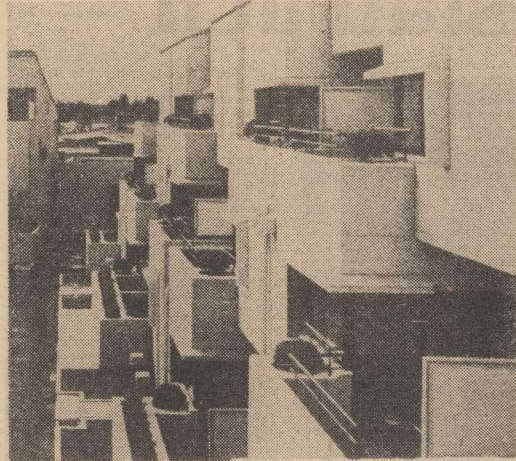
TAKIE mini-osiedle dla około 20-30 mieszkań może powstać blisko każdego akwenu wodnego. Tu konkretnie ta zatoczka została sztucznie uformowana i połączona z bliskim jeziorem. Jest to raj dla tych, którzy lubią mieć kontakt z wodą.

Staną one jedynie wskazania jak rozwiązywać się problemy w innych krajach. Jakże są tendencje w budownictwie, które przede wszystkim podporządkowane jest potrzebom ludzi.

W tej wspaniałej książce są prezentowane przykłady małych zespołów osiedlowych dla około 20 rodzin, ale także dla zamieszkałych przez ponad 800 mieszkańców, czy rodzin. Przy tym wszystkim bardzo frapująca jest skromność, prostota i funkcjonalność tak osiedli jak i budynków. Autorzy zwracają uwagę na powrót do dobrej tradycji. A więc do małych wiosek, osiedli górskich itp. Dają też tego przykłady, że w wielu miejscowościach wykorzystuje się stare zasoby mieszkaniowe, które poddawane są remontom

Sprawa budowy mieszkań, na wet w sytuacji kiedy jest ogromny nacisk społeczny, wcale nie musi się wiązać koniecznie tylko z realizacją np. budownictwa wielokopłowego i do tego monotonna. Zbyt powoli w naszym działaniu i myśleniu dojrzeła możliwość rozwoju budownictwa w formie małych zespołów mieszkalnych, a więc całych osiedli domków jednorodzinnych. Zbyt kruczowo trzy mamy się starych tradycji (bo wielka płyta, to już odległy rozdział w nowoczesnym budownictwie), za często powołujemy się na obiektywne i ekonomiczne trudności. Za mało jest miejsca na nowe prądy, nowe inicjatywy.

Udostępniono mi książkę, która ukazała się kilka tygodni temu. Wydała ją „ARKADY” jako tłumaczenie z niemieckiego wydawnictwa z 1977 roku autorów P. PETERSA i R. ROSNERA. Traktuje ona właśnie o małych zespołach mieszkalnych czyli domkach jednorodzinnych i małych osiedlach. Została ona zapewne przyjęta z dużym zadowoleniem przede wszystkim przez polskich profesjonalistów, a więc architektów i urbanistów a także mierników, że i planistów zajmujących się zabudową i zagospodarowaniem naszych miast, miasteczek i osad. Można powiedzieć, że głównym mottem tej książki jest stwierdzenie „małe też może być piękne”. Jest to praktycz-

i renowacjom, unowocześnianiu wnętrza i cała okolica jakby odżywa na nowo w swym kształcie XIX- czy XVIII-wiecznym. Bardzo ważne są stwierdzenia autorów tego opracowania, aby w sposób nie przemysłowy nie przenosić zaprezentowanych domków i osiedli. Bowiem nie wszędzie będą one odpowiadały tak przyszłym mieszkańcom jak również kompozycji w danym środowisku.

Jest to zapewne interesująca pozycja wydawnicza. I jak podkreślił w wstępie, dobrze by stało się aby skorzystał z niej przede wszystkim profesjonalni. Oni to bowiem mają prawo i obowiązek kształtowania opinii społecznej. Namawiania do budowy małych, ładnych domów i osiedli. Wydaje się, że czas sprzyja takim przeobrażeniom. Musimy zdać sobie sprawę, że wielokopłowe budownictwo mieszkaniowe nie rozwiąże naszych problemów ani za 20, ani za trzydzieści lat. Dobre chęci i plany to trochę za mało. A przy tym należy pomyśleć także o naszym środowisku. Jak długo jeszcze będziemy tworzyć betonowe wstępnie na osiedlach. Ani to ładne, ani wygodne, ani wreszcie tanie.

Czas na działanie. Nie wolno więc lekceważyć każdej nowej inicjatywy a wręcz przeciwnie pomagać jej rozwijać się w interesie społecznym. (2)

TO osiedle zbudowano w Japonii (zresztą podobne powstało w Szwecji) i składa się z 82 mieszkań (domków). Są one pełne światła i zieleni. Są także dwa wspólne ogrody. Samochody są parkowane i garażowane tylko od zewnętrznej strony tego mini-osiedla. Fragment kilku mieszkań zbudowanych w układzie szeregowym.

międzygwiazdny podróżnik

OPOWIEŚĆ FILMOWA

Bim, bim, bim... Sędziwa istota miała teraz zamknięte oczy, była zatopiona w kontemplacji odległych światów. Czy to możliwe, żeby był ktoś kto w nie skończonych przestrzeniach usłyszałby melodię czterech zębów? Ale jak to zrobić?

— Zabawimy się? — proponuje Elliott, strząsając z siebie smutek. Bierze za rękę starego potwora.

— Chodź...!

— Długie, mackowate palce owinęły się wokół jego dłoni i Elliott czuje się tak, jakby prowadził dziecko mniejsze od siebie. Jednak po chwili ognarza go znowu kołysząca fala, niosąca w sobie gwiazdne tajemnice i kosmiczne prawa. Zrozumiał teraz, że istota ta jest od niego starsza, a wiele starsza. W chłopcu nastąpiła jakaś drobna przemiana; zamrugał oczami zdumiony tym uczuciem — uczuciem, że on też jest dzieckiem gwiazd i że nigdy nie zrobił nikomu nic złego, nigdy!

Idzie z człapiącym ET do sypialni na górze. Otwiera drzwi i mówi:

— Musimy urządzić ci tutaj mieszkanie. Zrobimy tak, żeby wyglądało jak pojazd kosmiczny, dobrze?

ET wpatruje się w okno w słońce, przez które prześwitywały ciepłe promienie słońca. Elliott zaczął meblować alkowę poduszkami i kocami. Nie zastanawia się jakj sens ma ukrywanie potwora. Wie, że zadanie to zostało mu zesłane z gwiazd i że musi je wypełnić za wszelką cenę.

— Spodoba ci się tu — woła spoza drzwi, ustawiając trochę zwierząt — zabawek przy wejściu. — To będzie maskowanie ochronne. Jak będziesz siedział między nimi, nikt nie zauważy różnicy.

ET przygląda się przygotowanym z niemym zdziwieniem. Elliott pokazuje lampkę.

— Światło. Widzisz? — zapala ją.

Ostry blask oślepia ET, który cofa się gwałtownie i wpada na gramofon pochylając igłę no płycie. Rozlega się nieprzyjemny, zgrzytliwy dźwięk i w głowie eksplodują mu ciepłe światła. Jest znowu zajęty bez reszty snuciem pla-

nów ucieczki — trzeba użyć widelca i... I czegoś co się obraca tak, jak ten przedmiot, na który właśnie wpadłem. Będzie się obracał i wyskrzypi wiadomości...

Zaczyna krążyć po pokoju, potykając się i szukając innych kawałków żelastwa. Wyciąga szufladę biurka, a zgromadzone w niej przedmioty wysypuje na swoje stopy.

— Hej — mówi Elliott — spokojnie! Jak mam tu utrzymać porządek?

Bierze starego potwora za łokieć i prowadzi delikatnie do pokoju.

— Zostań tu, dobrze? Zostań...

ET w swojej celi. On, kiedyś nadzorował życie roślin w najwspanialszych pałacach kosmosu, tkwi teraz w małej dziupli zamknięty razem z parą wrotek. Gdzie jest jego Statek, ten cud wszechświata, teraz, kiedy tak go potrzebuje? Popatrzył zmrużonymi oczami na jaskrawo świecąca lampę, potem wziął chusteczkę z półki i owinął nią abażur. Światło przypominało teraz blask Statku-Matki. Musi wysłać sygnał, musi powiadomić swoich kolegów, że żyje! W jego umyśle pojawia się znowu obraz widelca, którego cztery zęby obracają się dźwięcząc bim, bim, bim...

— Michael!
— Jak się masz, symulancie — Michael podszedł do Elliotta.
— Mam ci coś naprawdę ważnego do powiedzenia.
Michael zawał się.
— No dobra, tylko szybko...
Elliott prowadzi go do sypialni.
— Zamknij oczy — prosí.
— Dlaczego?
— Nie pytaj, tylko zamknij!
Elliott wszedł do alkowy, otoczył ET ramieniem i pokłwał uspokajająco głową.
— Chodź, poznasz mojego brata.
Wyszli z alkowy akurat w tym momencie, kiedy wracająca z przedszkola Gertie wpadła do pokoju. Zobaczywszy potwora, wrzasnęła wniebogłosy, podobnie jak sam potwór i Michael, który właśnie otwierał oczy.
— Elliott, musimy powiedzieć mamie — zdecydował Michael.

(cdn)

Niezwykła wyspa

82)

Rys. Janusz CHRISTA

Piłkarski turniej „Kuriera”

W niedzielę trzecia kolejka

WE wczorajszym wydaniu naszej gazety podaliśmy większość z pojedynków...

Boks

ZSRR - USA 6:12

DRUGIE spotkanie pięściarzy ZSRR i USA odbyło się w Kijowie...

Trzeci i ostatni mecz bokserów obu krajów odbędzie się 5 lutego w Doniecku.

Tuż przed otwarciem Igrzysk Zimowych

Kłopoty organizatorów

ZALEDWIE kilka dni dzieli nas od Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Sarajewie...

uczestników, do tej pory największa w historii igrzysk...

W Sarajewie z Igrzysk olimpijskich cieszą się najbardziej dzieci...

W Sarajewie nie wystąpią najlepsi aktualnie sportowcy w konkurencjach zimowych m.in.

W Sarajewie pobito już pierwszy rekord. Jest nim liczba uczestników...

II-ligowe derby

W rewanżu remis

WCZORAJ na parkiecie hali WOSiK mekskie „siodemki”...

Pojedynek pomiędzy tymi zespołami odbył się awansiem z uwagi na fakt, że 3 piłkarzy Pogoni...

Wygrana 5:4 z hokeistami NRD

...do formy daleko

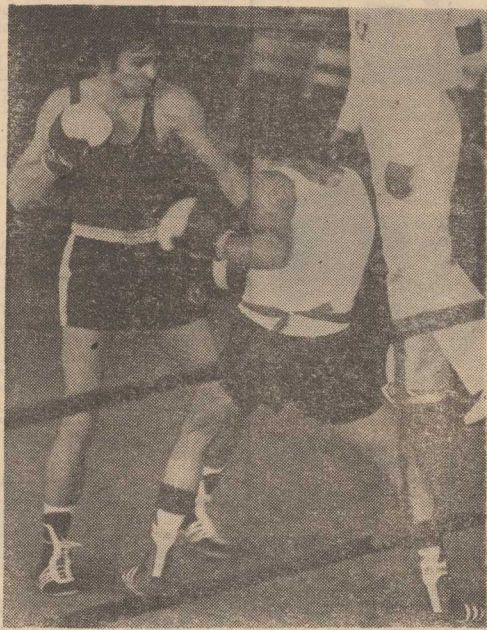
DO OLIMPIADY w Sarajewie coraz bliżej. Forma naszych hokeistów powinna więc wzrastać...

AKCJE były szybkie, pomyślowe, a te, z których padły bramki zostały wypracowane z dynamicznej kontry...

W TYM momencie zakończyła się dobra gra naszych hokeistów. Tylko momentami potrafili się zdołać...

Raport o stanie szczecińskiej kultury fizycznej (13)

Boks stoi na kruchych podstawach

szczęcińskiego boksu i być optymistą. W czym należy upatrywać takiego stanu rzeczy...

nych, za których kluby nie były w stanie pokryć kosztów...

Osobny problem to opieka lekarska. Ze względu na specyfikę tego sportu konieczna jest systematyczna kontrola stanu zdrowia zawodnika...

KS Stal Stocznia informuje

Ważne dla kibiców siatkówki

REWEŁACYJNIE spływająca się I-ligowa drużyna siatkarska KS Stal Stocznia...

Express Lotek 5-9-34-39-41 Mały Lotek Losowanie I 1-5-10-23-26 Losowanie II 1-5-12-16-18

